

Заманъ са вино не піе А ти си заманъ болярка“. *М. 133.* Думамъ са называюсъ. Долня Стара Планина ся казва отъ подножия и до половинѣ и повѣчъ; а горня С. П. ся думать върхове и дѣ ся нахожда почти за всегда снѣгъ. *Пк. 63.*

Думба *межд.*, выражающее восклицаніе радости. Думба думба дивина, явна коня пауна. *М. 664.* Тумба Тумба Татара явни коня златара та поиди си Вселе. *М. 663.* Тумба, тумба за три дни, афъ леле за 'се дни. *М. р. 530 (посл.).*

Дунавъ *имя собств.* Дунай. Тихій бялъ Дунавъ сега му са виждаше мѣтенъ да издига на горѣ вълнитѣ си да го замайва.—„Ахъ ты Дунавъ, мѣтній Дунавъ!“ *Зк. 117.* Синіи бѣлъ Дунавъ са льщееше отъ тукъ и като величественно оглѣдало отразяваше въ себѣ си чисто-то ясно небе. *Зк. 221.* Стоянъ е юзель двѣ стовни, Та е на вода отишелъ На тихи бѣли Дунава. *Л. Д. 1876, 152.* Дафинка рано ранила, На Дунава платна да бѣли. *Д. 61, 1—2.* Аз доведох тихи Дунав Дано Дунав огън гаси. *Д. 85, 10—11.* „Дунафе, бѣле Дунафе!“ *М. 243.*

Дунавски *пр.* Дунайскій. Видѣвъ азъ хубавы-тѣ земи дунавскы. *Р. 131.* Дунавскій Влияеть, у кой-то са намира Русчукъ... *Л. Д. 1875 р. XXIX.*

Дуня, Дуля *с. ж.* melum sidonium, айва. Жълта дуна отъ градина-та. *М. 21.* Дури да родѣтъ дуни-те дуни, Дуни-те дуни, лозѣ-то грозѣ. *М. 164.* Ти не си бѣла црвѣна, Туку си блѣда и жълта, като дуня недозрѣла. *Ч. 332.* Да полегнем дѣвойки на рѣка, Да и бъркнем у десна пазуха, Да извадим дуна и неранджа. *Д. 38, 12—14.* Че те ханъми замѣрять Съе жълти дули неранци. *Д. 52, 10—11.* Азъ си ищѣ жълта дуля,—Никопольскія, Черно грозде разекія. *Д. 50, 44—46.*

Дупе *с. с. (ср. серб. дупе, дупенце)* задница. Срьдито момче Возъ буче бѣга; Стигни го, поне! Надуи му дупе; Дай му дрѣнка, Да не хлѣнка; Дай му крушка, Да та мушка! *Ч. 224.* Голѣмо дупе, шупливо срьце. *Ч. 143.* Велико име, шюпливо дупе. Сир. Име-то му личено, а той не чини. *Ч. 133.*

Дупка *с. жс.* Дупчица *ум. 1)* дыра, отверстіе. Пищеварительный каналъ са съставя отъ една куфина, що представя двѣ дупкы, отъ кои-то една-та наречена уста, а друга-та „задня дупка“ или anus. *Л. Д. 1870 р. 83.* Зимать една тѣнкѣ цѣвъ съ тѣсна дупкѣ па ѣ споявать съ едно малко тонче у кое-то сипвать живакъ. *Л. Д. 1869, 79.* Живакъ-тѣ отъ топлинѣ-тѣ ще ся расшири та ще възлѣзе на горѣ изъ дупчицѣ-тѣ по цѣвъ-тѣ. *ib. 75. 2)* выходъ. Тя ѣ намѣрила